

Arrest

nr. 28 584 van 11 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine afkomstig uit Dagestan.

In de nacht van 8 op 9 juli 2006 kreeg uw echtgenoot I.D. (OV 5.974.238) het bezoek van zijn neef D.A. en zijn kameraad. D. was aangesloten bij het Tsjetsjeense verzet. U werd door uw echtgenoot gewekt om voor hen eten te maken. De ochtend van 10 juli 2006 vielen gemaskerde Russische Federalen en Dagestaanse OMON-eenheden uw woning binnen. Ze ondervroegen jullie over waar de rebellen zich bevonden. Uw echtgenoot werd weggevoerd. U wilde tussenkomen maar werd tegen een muur geduwd, waarna u voor enkele uren uw bewustzijn verloor. Uw schoonfamilie regelde een vrijkoop en uw echtgenoot kwam op 16 juli 2006 thuis. Op 18 augustus 2006 hoorde u tumult en zag u uw echtgenoot uit het raam vluchten. De autoriteiten verrichtten hierop een huiszoeking waarbij er naar uw echtgenoot werd gevraagd. Uw echtgenoot werd als verdachte en gevaarlijk terrorist beschouwd. U en uw kinderen

werden bedreigd en geslagen. Na een uur vertrokken zij. U werd door uw schoonfamilie naar uw ouders gebracht in het dorp Nuradilovo, waar u verbleef tot 7 september 2006. Die dag werd u door uw schoonvader overgebracht naar Machachkala, waar u uw echtgenoot terugzag. U nam een bus naar Moskou en verbleef er tot 24 september 2006 bij een tante. Deze familie regelde jullie reis naar België. U gaf hiervoor uw internationaal paspoort af. U kwam uiteindelijk per vrachtwagen naar België.

Op 27 september 2006 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Op 1 maart 2007 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Op 14 maart 2007 diende u een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het Commissariaat-generaal op 25 juni 2007 bevestigde.

U diende een tweede asielaanvraag in op 19 september 2007.

Op 16 januari 2008 werd door de Commissaris-generaal opnieuw besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

U diende op 28 januari 2008 beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 30 mei 2008 voor de tweede maal de beslissing van het Commissariaat-generaal bevestigde.

Op 19 september 2008 vroeg u voor de derde maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U bent in het bezit van uw intern Russisch paspoort.

B. Motivering

U keerde na uw tweede asielaanvraag niet meer terug naar de Russische Federatie.

Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u nieuwe documenten neer, met name twee convocaties en een medisch attest van een Belgische dokter.

In het kader van uw eerste asielaanvraag oordeelde de Commissaris-generaal reeds dat er in uw hoofde geen gegronde vrees kon weerhouden worden in de zin van de Vluchtelingenconventie. De geloofwaardigheid met betrekking tot uw problemen in de Russische Federatie werd ondermijnd. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u twee convocaties neer waarvan geoordeeld werd dat zij de geloofwaardigheid niet konden herstellen omdat zij geen concrete informatie bevatten in verband met uw problemen.

De twee convocaties die u ter staving van uw derde asielaanvraag neerlegde, zijn evenmin van dien aard dat zij een herziening van voorgaande beslissing noodzakelijk maken.

Aangezien zij rechtstreeks in verband staan met uw eerste en tweede asielaanvraag en ook hieruit geen andere informatie kan afgeleid worden dan dat u wordt opgeroepen als verdachte zonder enige verwijzing naar uw problemen, kunnen deze documenten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas evenmin herstellen.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u de inhoud van deze convocaties niet eens helemaal kende. Zo wist u niet van wanneer de eerste convocatie precies dateerde (CGVS p.1). U oordeelde dat beide convocaties van 2008 dateerden en dat er slechts op één ervan de hoedanigheid vermeld stond (CGVS p.1-2), terwijl één dateerde van 2007 en de andere van 2008, en dat uw man op beide als verdachte werd opgeroepen.

Aangezien u als nieuw element ter staving van uw problemen slechts deze twee convocaties neerlegde, mag van u toch verwacht worden dat u de inhoud ervan kent.

Het medisch attest van uw echtgenoot dat u nog neerlegt tenslotte kan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas evenmin herstellen. Uit de verklaringen van uw echtgenoot blijkt immers dat het oorzakelijk verband dat vermeld staat bij de vastgestelde letsels op het attest (littekens ten gevolge van meswonden bij het martelen in Dagestan), door uw echtgenoot zo aan de dokter werd meegedeeld en ook als dusdanig genoteerd werd (CGVS I. p.7) en dat dit bijgevolg niet als objectieve verklaring voor deze letsels kan beschouwd worden. Uw Russisch paspoort en het paspoort van uw echtgenoot, de geboorteakte van S. en D. en uw huwelijksakte tenslotte kunnen hogervermelde conclusie evenmin wijzigen aangezien zij enkel persoonsgegevens bevatten die hier niet ter discussie staan.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient nog gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt nog regelmatig gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere

Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De beroepen van verzoekster en haar echtgenoot, I.D., werden wegens samenhang samen ter terechtzitting behandeld. Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier en verzoekster verwijst in haar verzoekschrift uitdrukkelijk naar de feiten en de motivering van het beroep ingediend in het dossier van haar echtgenoot.

Bij arrest van 11 juni 2009, nr. 28 583 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd aan verzoeksters echtgenoot de erkenning van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Zij brengt dienvolgens geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie (RvS. 24 januari 2007, nr. 167.846) en komt niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 11 juni 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE